

X, Y og Z mod Sverige (sag nr. 61/1996 af 6. maj 1998)

Sagsfremstilling:

De congolesiske statsborgere X, Y og Z indrejste i Sverige i juni 1992, hvor de søgte asyl. De henviste ved ansøgningerne om asyl til, at de i det tidl. Zaire havde deltaget i forskellige politiske aktiviteter imod Præsident Mobutus styre og af den grund havde været tilbageholdt og udsat for tortur.

De svenske myndigheder meddelte X, Y og Z afslag på asyl og henviste til, at de havde forklaret utroværdigt og divergerende. De svenske myndigheder anerkendte i øvrigt, at menneskerettighedssituationen i Congo var meget alvorlig, men fandt ikke, at klagerne ved en eventuel udrejse i væsentlig grad ville være mere udsatte end andre congolesere.

Påstanden:

X, Y og Z indbragte Sverige for Torturkomitéen og gjorde gældende, at de svenske myndigheder ville krænke artikel 3, hvis de blev udsendt til Congo, idet de dér risikerede at blive udsat for tortur. Klagerne henviste i øvrigt til, at de, efter at være blevet meddelt endeligt afslag på asyl i Sverige, havde deltaget i en række demonstrationer foran den amerikanske, engelske og franske ambassade mod det nye styre i Congo, og at de congolesiske myndigheder sandsynligvis var vidende herom.

Torturkomitéens bemærkninger:

Komitéen gav ikke X, Y og Z medhold i deres klage. Komitéen noterede sig indledningsvis, at klagerne havde oplyst, at de tidligere havde været udsat for tortur i Congo, og at Y havde fremlagt medicinske papirer, hvoraf fremgik, at hun led af PTSD. Komitéen bemærkede i den forbindelse, at det faktum, at en klager tidligere har været udsat for tortur indgår i den endelige afvejning, men at formålet med Komitéens undersøgelse af klagen er at få anskueliggjort, hvorvidt klagerne på nuværende tidspunkt risikerer at blive udsat for tortur ved en udsendelse (pkt. 11.2).

Komitéen lagde ved afgørelsen til grund, at den del af klagernes frygt for tortur, der var baseret på deres tilknytning til Folkets Revolutionære Parti, måtte antages at være ubegrundet, idet partiet i mellemtiden var indlemmet i den nye regering i Congo, (pkt. 11.3).

Vedrørende klagernes deltagelse i demonstrationer foran vestlige ambassader bemærkede Komitéen, at dette forhold ikke gjorde deres frygt, for at de i Congo risikerede at blive underkastet tortur, velbegrunder (pkt. 11.4).

Komitéen bemærkede afslutningsvis, at UNHCR, på trods af den alvorlige menneskeretlige situation i Congo, ikke fraråder staterne at tilbagesende afviste asylsøgere til Congo (pkt. 11.5).